

İDLİP : SURİYE’DE SON ÇATIŞMA BÖLGESİ Mİ?**Doç. Dr. Fahri Erenel-EPAM Müdürü**

2011 yılında Arap baharının etkisi ile başlayan iç savaşın üzerinden yaklaşık 9 yıl geçmesine rağmen Suriye coğrafya’sının her bir kilometrekaresi savaşın vahşi yüzünü yaşamış, rejim binlerce vatandağını iç savaş sırasında bizzat katlederek veya savaşın etkisi ile kaybetmiş, mezhepsel ve muhalif oldukları gibi gerekçelerle sünni grupları ve sünni vatandaşlarını güneyden kuzeye doğru süpürmüş, çok sayıda Suriyeli, Suriye içinde yer değiştirmiş, 6-7 milyon civarında Suriyeli ise rejimin baskıları karşısında başta Türkiye olmak üzere sınır ülkelere veya imkan bulanlar Avrupa ve ABD’ye göç etmişlerdir.

Kadim Suriye şehirlerinin bir kısmı önce DEAŞ’ın tahribine maruz kalmış, Palmira antik kenti başta olmak üzere birçok tarihi eser bir daha geri gelmeyecek şekilde tahrip edilmiş veya tahribata maruz kalmışlardır.

Suriye 2011 yılından sonra ulus devlet özelliğinden çok şey yitirmiştir. Bu özelliklerden bir kısmı bir daha geri gelmeyecek şekilde ortadan kalkmıştır. En önemlisi Suriyelilerin birbirlerine duydukları güven sarsılmış, Suriyeli olma özelliklerini yitirmişlerdir. Diktatörlük baskısı ile varlığını sürdüren bu devletin zorla bir araya getirilen yapısında zaman içinde çözümler artmış ve kötü malzeme ile inşa edilen yapı gibi yapay unsurlara dayalı bu devlet akabinde adım adım çökmeye başlamıştır. Suriye’nin Birleşmiş Milletlerde belki de bir bütün olarak son temsil günlerini yaşadığını görüyoruz. Kısa vadede Suriye’nin en az 3 parçaya bölünmüş halini görmeyi artık bir öngörü değil, gerçek olarak kabul etmek ve başta güvenlik olmak üzere her türlü politikayı yeni oluşuma göre planlamak gerekmektedir.

Yeni oluşturulmaya çalışılan bu yeni yapı ile önce Suriye ve sonra da Irak sınırimızda karşı karşıya gelmeyi önlemek için Türkiye milli güç unsurlarının tamamı ile mücadelesini sürdürmektedir. Mücadeleyi farklı yöntemler kullanarak yürütme konusunda farklı düşünceler olabilir ve olması da gayet normaldir. Ancak, karşımızda yer alan aktörlerin nasıl çok değişken ve yalan üzerine kurulu politikalar izlediklerini gözlerden kaçırmamak gerekir.

Devletler arasında daimi dostlukların olmadığı, menfaatlerin ön planda olduğunu, menfaatler uyum sağladığı sürece dost gibi görünmeye çalışılsa da en ufak bir anlaşmazlığın nasıl bir krize neden olabildiğini son 4-5 yıldır sadece Ortadoğu coğrafyasında birçok kez şahit olduk ve olmaya devam ediyoruz.

Suriye’de yeni yapılanma çalışmaları, anayasa görüşmelerinin sonlanması ve yeni bir anayasa ortaya çıkmadan görülmeye başlandı. Yaklaşık 5 aydır büyük ümitlerle başlatılan anayasa komisyon görüşmelerinden olumlu bir haber yok. Nedeni basit taraflar sahada hedeflerini ele geçirmek ve bunu sürdürülebilir kılma konusunda zaman kazanmaya çalışıyor ve anayasa komisyonu görüşmelerine elini daha da güçlendirerek devam etmek istiyorlar.

Hatırlayalım. Görüşmelerde ilk çatlak ses Suriye Rejiminden gelmişti. Çalışmaların başladığı Kasım 2019 ayında daha ilk toplantıda rejim doğrudan görüşmelerle ilgisi olamayan ve içinde Barış Pınarı Harekatı nedeniyle Türkiye’nin kınanmasını istediği önerilerinin kabul görmemesi

üzerine toplantıları terk etmişti. Ve bu tarihten sonra sahada ki gelişmelerin seyir değiştirdiğini açık bir şekilde görebiliyoruz. Rejim Rusya'nın da desteği ile İdlip'e yönelik saldırılarını, İran'da Kasım Süleymani'nin öldürülmesi sonucu hedeflerinde değişiklik olmadığını ve Suriye'de milis ve taraftarlarına yanlarında olduğu mesajını vermek üzere Rejime olan desteğini arttırmıştır. İdlip konusundaki gelişmelerde öncelikle Hama, Doğu Guta'dan yoğun saldırılar sonucu binlerce kendi vatandaşını ve muhalifleri, İdlip bölgesine adeta sürgüne gönderen rejim, Astana ve Soçi mutabakatlarını hiçe sayarak adım adım kuzeye ilerleyişini sürdürmüştür.

Bunu yapacak gücü asla olmayan rejimi yönlendirenin Rusya olduğu tartışılmaz bir gerçekliktir. Rusya'nın hedefi Suriye'nin siyasi ve toprak bütünlüğü, egemenliği değildir. Hedefi Çar Petro'dan beri ilk kez geldiği sıcak denizlerde varlığını sürekli hale gelecek tedbirleri almaktır. Bunu için öncelikle hava ve deniz üslerinden kendi güçlerine tehdit oluşturan her türlü oluşumu bölgeden uzaklaştırmak ve etkisiz hale getirmek üzere faaliyet göstermektedir.

Bu nokta da şu soruyu sormak gerekir. Rejim ve Rusya neden Suriye'nin hemen hemen en önemli yer altı zenginliği olan, gelecekte Suriye'nin yapılanmasında rol oynayacak hidrokarbon kaynaklarının ABD ve onun vekili PYD/PKK terör örgütünün elinde olmasına yönelik söylem dışında hiçbir faaliyette bulunmuyor ve elindeki güçlerini bu maksatla koruyacağına Türkiye gibi güçlü bir devletin karşısına çıkmayı göze alıyor?

Türkiye ile İdlip bölgesinde ki çatışması ne kazandıracaktır rejime? Yoksa Rejimin yıllardır saklamadan her fırsatta vurguladığı, okullarında öğrettiği, adeta milli bir hedef olarak vatandaşlarının kafalarına kazıdığı Hatay bölgesinin kendi toprağı olduğu hayalini Batının Türkiye'yi yalnız bırakmasından da yararlanarak, Rusya ve İran'ı da arkasına alarak gerçekleştirme çabası mıdır?

Rejimin, ABD kontrolünde bulunan Deyrizor ve Rakka bölgelerine yönelmesi halinde Rusya ve İran'ın ABD ile karşı karşıya gelmesinin yol açacağı sorunlar nedeniyle kendisini bu iki ülkenin desteklemeyeceklerini bildiğinden ve kendisinin yalnız başına yönelmesinin de mümkün olmaması nedeniyle rejimi destekleyenlere moral verebilmek, Rusya ve İran'ın hedeflerini de gerçekleştirmesini sağlamak için kuzeye yönelmek zorunda kalmış ve bırakılmıştır. Yoksa, Fırat'ın doğusunda en verimli toprakları, barajları, yer altı kaynakları kendi kontrolünde değilken gücünü bu maksatla kullanmak yerine İdlip bölgesine yönelmesinin başka bir amacı olamayacağı değerlendirilmektedir.

Yazının başlığı olan "İdlip son çatışma bölgesi mi?" sorusunun cevabı hayır olacaktır. Suriye yeni çatışmalara yol açacak birçok sorunla karşı karşıyadır. Bu sorunları çözebilme kapasitesi artık bulunmamaktadır. Üstelik sorunları çözme konusunda yanlış yönlendirilmekte, elindeki son güç ve yetersiz kaynakları başkalarının amaçlarını gerçekleştirme yolunda hızla tüketmektedir.

EKONOMİST DOÇ. DR. TATLIYER'DEN İŞSİZLİĞİ AZALTACAK ÖNERİLER

<https://www.aa.com.tr/tr/ekonomi/ekonomist-doc-dr-tatliyerden-issizligi-azaltacak-oneriler/1741742>

İstanbul Medipol Üniversitesi İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi Ekonomi ve Finans Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Mevlüt Tatlıyer, "İstihdamı Paylaşmak İşsizliğin Nedenleri ve Çözümü" adlı kitabı kapsamında, söyleşiye katıldı.

Tatlıyer, Türkiye'deki işsizlik sorununa çözüm bulmak amacıyla yazdığı kitapta, ülkede işsizlik oranlarının neden yüksek olduğunu ve arzu edilen düzeylere düşmediğini masaya yatırdığını ve somut çözüm önerileri sunduğunu söyledi.

Türkiye'de istihdam paylaşılmadığı için işsizliğin arttığını savunan Tatlıyer, şunları kaydetti:

"Türkiye'de beş kişinin yapması gereken işi üç veya dört kişi yapıyor. Türkiye'de işsizliğin yüksek olmasının temel nedeni bana göre budur. Dünyada son 150 yıllık sürece baktığımızda ülkelerin işsizlikle mücadelede kullandıkları en temel politikanın 'istihdamı paylaşmak' olduğunu görüyoruz. Kitabın ismi bu yüzden böyle. Sanayi devrimiyle birlikte verimlilikte ciddi bir artış yaşandı ve bu durum insanların çalışması için gereken süreyi gittikçe azalttı. Bu durumda gidilebilecek iki yol vardı. İlk yol daha az insanın çalışması ve işsizliğin yüksek olmasıydı. İkinci yol ise insanların daha az çalışması ve işsizliğin düşük olması. Birçok ülke ikinci yolu tercih etti ve 20. yüzyıl boyunca çalışma saatlerini gittikçe düşürdü. Onlarda işsizlik bu yüzden düşük. Türkiye ise genel olarak ilk yolu tercih etti, dünyadaki genel trendin dışında kaldı. Türkiye'de işsizlik bu yüzden yüksek."

Fiili çalışma süresi bakımından durumun daha vahim olduğunu belirten Tatlıyer, şöyle devam etti:

"Haftalık fiili çalışma süresi birçok ülkede 35 saat civarında. Dünya ortalaması ise 39,8 saat. Türkiye'de ise bu rakam 48 saat civarında. AB ülkelerinde haftada 48 saatten fazla çalışan erkeklerin oranı yüzde 16, kadınlarınki ise yüzde 6. Türkiye'de ise bu oranlar erkeklerde yüzde 44, kadınlarda yüzde 30. AB ülkelerinde fazla mesaiye kalma oranı erkeklerde yüzde 20-30 düzeyinde. Kadınlarda daha az. Türkiye'de ise fazla mesaiye kalma erkeklerde yüzde 60'larda, kadınlarda yüzde 50 düzeyinde. Fazla mesaide ne kadar çalışıyorsunuz? İşte bu süre de Türkiye'de diğer ülkelere göre çok daha fazla. Peki fazla mesai ücreti ödeniyor mu? Diğer ülkelerde yüzde 80-90 düzeyinde ödenirken, Türkiye'de fazla mesailerin yarısı bile ödenmiyor."

Kısmi çalışma alanları çoğaldıkça kadınların ve gençlerin istihdama katılımının arttığını anlatan Tatlıyer, diğer taraftan kadınlarda eğitim düzeyi yükseldikçe iş gücüne katılımın da gerçek anlamda arttığını söyledi.

Doç. Dr. Mevlüt Tatlıyer, Türkiye'de çalışanların büyük oranda mutsuz olduğuna ve erken emekli olmak istediğine vurgu yaparak, bunun sebebinin çalışma saatlerinin fazla, koşullarının da çok kötü olmasına bağlı olduğunu söyledi.

İş gücüne katılan kadınların fazla çalıştırıldığını, annelik izinlerinin az olduğunu, bunun da diğer kadınların istihdama katılımını engellediğini anlatan Tatlıyer, ücret seviyelerinin de olması gereken yerde olmadığını dile getirdi.

Tatlıyer, istihdamı artırıp işsizliği azaltmak için şu önerilerde bulundu:

"Haftalık çalışma süresi 45'ten 40 saate düşürülmelidir. Çok değil, verimli çalışmaya odaklanılmalı. İş-yaşam dengesine değer verilmeli. İş kutsanırken aile ikinci plana atılmamalıdır. Aşırı çalışma norm olmaktan çıkmalıdır. Ücretler aylık bazda değil, saatlik bazda hesaplanmaya ve ödenmeye başlanmalıdır. Para politikası nötr olmalıdır. Eğitim sisteminde kalite artırılmalıdır."

MÜNİH GÜVENLİK KONFERANSI'YLA GÜNDEME GELEN SORU: 'BATI' HALA VAR MI?

Ergin Yıldızoğlu-İktisatçı

<https://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-51568120>

Yılın en önemli uluslararası güvenlik konferansı olan Münih Güvenlik Konferansı'nın bu yılki başlığına bakarsak, artık ABD - Avrupa ittifakı, hatta dünyanın geri kalanından farklı bir ekonomik siyasi merkez olarak Batı yok.

Her yıl Şubat'ın ikinci haftasında Münih'te, ülkelerin liderleri, savunma ve dışişleri bakanlarının, jeopolitik uzmanlarının, dünya medyasının katılımıyla toplanan güvenlik konferansı, bu yıl kendine başlık olarak, huzursuzluk (restlessness) kavramından türetilmiş "Batisızlık" (Westlessness) sözcüğünü seçmişti.

"Batisızlık" artık dünya jeopolitiğinde tanımlanabilir bir Batı ittifakı/bloku kalmadığını ima ediyordu. Şaşırtıcı bir saptama, ama gerçeklikten o kadar da uzak değil.

Üç kutuplu, çok parçalı dünya

ABD-Çin ticaret savaşları tehlikesi, Çin şirketi Huawei'nin yeni kuşak 5G telekomünikasyon sistemi etrafında kopan fırtına, sonra koronavirüs salgını, Washington Post'tan Daniel Drezner'in hızlı arabalara göndermeyle ifade ettiği gibi Çin'e olan ilginin hızını bir yılda "0'dan 100'e" yükseltti, ABD açısından Münih konferansının gündemine oturttu.

NATO da geçen yıl Aralık toplantısında Çin'i ilk kez gündemine almıştı.

Geopolitical Monitor'un Editörü George Friedman'ın geçen hafta yayımlanan bir yazısında işaret ettiği değişim, Drezner'in saptamasını büyük ölçüde açıklıyor. Birincisi ABD artık radikal cihatçı akımlara odaklanmaktan vazgeçiyor.İkincisi, dış politika önceliklerini, Çin ve Rusya bağlamında oluşan bir risk algısına göre yeniden düzenliyor.Çünkü ABD özellikle Çin'i teknolojik ve askeri açıdan "eş düzeyli" (benzer araçlarla rekabet eden) bir rakip, uluslararası konumuna yönelik en büyük tehlike olarak görüyor.

ABD artık Çin'e karşı düşmanca bir yaklaşım geliştiriyor, tarihsel olarak "Batı" ittifakını oluşturan ülkelerin de bu risk algısını paylaşarak ona göre davranmalarını, diğer bir deyişle yine ABD liderliğini benimsemelerini istiyor.

Bu bağlamda ABD yönetiminde kimi uzmanlar, hatta Washington Post'un aktardığına göre Ticaret Bakanı Wilbur Ross da, koronavirüs krizinin bile, Çin ekonomisine darbe vurarak "istihdam olanaklarının ABD'ye geri dönmesini hızlandırabileceği" için "iyi haber olduğunu" düşünebiliyor.

Bu anlayışla Münih Konferansı'na her iki partiden üst düzey bir kadroyla gelen ABD, Dışişleri Bakanı Pompeo ve Savunma Bakanı Esper, Demokrat Parti'den Meclis çoğunluk grubu başkanı Pelosi'nin ağzından Çin'i en büyük güvenlik riski ilan edince Avrupa ülkelerinin temsilcileri de popülizm ve Rusya gibi geçmiş konferanslarda gündemi oluşturan konuları arka plana iterek, hatta iklim krizi sorununu yeterince ele alamadan, ABD politikasına odaklanmak zorunda kalmışlar.

Bu odaklanma da karşımıza ABD'den farklı risk algısına sahip bir Avrupa, ABD karşısında aynı sertlikle cevap vermeye başlayan Çin olmak üzere üç kutuplu ve kendi içinde bölünmüş, çok parçalı bir dünya resmi koydu.

Örneğin Avrupa Birliği'nin merkez ülkeleri Çin ve Rusya karşısında ABD'den bağımsız bir tutumu benimsemeye çalışıyorlar.

Ancak burada anahtar sözcük "çalışıyorlar".

Çünkü hala siyasi, askeri alanda, liderlik, Avrupa ordusu gibi önemli belirsizlikler söz konusu. Macaristan, Polonya ve Romanya gibi eski Doğu Avrupa ülkeleri ise Rusya'ya ilişkin risk algılarından dolayı, ABD ile çok daha sıkı ilişkiler kurmak istiyorlar.

ABD Dışişleri Bakanı Pompeo konuşmasında "Batı kazanıyor (...) değerlerimiz yayılmaya devam ediyor" iddiasıyla konferansın "Batisızlık", başlığındaki yaklaşımı çürütmeye çalışmış.

Savunma Bakanı Esper Çin'in hızlı gelişme ve yüksek büyüme hızını kabul etmekle birlikte bunu sınai ve teknolojik hırsızlığa dayandırıyor; Çin'in az gelişmiş ülkeleri, borçlandırma yoluyla kendine bağlama pratiklerini, çoğu diplomatik bir dile sığmayacak ifadelerle eleştirmiş.

Pelosi, Huawei ve 5G projesiyle Çin'in çok sinsi bir politika izlediğini, bu projenin ülkelere ulusal güvenlik riski getirdiğini vurgulamış. ABD temsilcileri konuşmalarında Avrupa'nın Çin'i "biz ve onlar perspektifinden görmesi gerektiğini" savunmuşlar.

The Economist dergisinin aktardığına göre ABD, Çin'e karşı, merkezinde teknolojik rekabet olan bir "Soğuk Savaş" stratejisi izlemek istiyormuş.

Buna karşılık Alman Devlet Başkanı Frank-Walter Steinmeier'in konferans açış konuşmasında "Güçler ve etkiler dengesinde yaşanan büyük değişiklikler karşısında Avrupa kendi cevabını icat etmelidir" çağrısı, konferansın yönetim kurulu başkanı Wolfgang Ischinger'in koronavirüs salgınını da düşünerek sarf ettiği "Çin'e haksızlık biraz yapılıyor. Çin biraz sempatiyi, iş birliğini,

destek ve teşvik edilmeyi hak ediyor" ifadeleri Avrupa'da Çin konusunda, ABD'ninkinden farklı bir havanın varlığına işaret ediyor.

Daha sonra bir soru cevap bölümünde, Fransa Cumhurbaşkanı Macron'un, Pompeo'nun "Batı kazanıyor" saptamasına karşılık "Her yerde hazır bir küresel Amerikan polisi dönemi kapandı" sözleri, "kendi egemenliğinin zeminini koruyabilen bir Avrupa" çağrısı da bu farklı havayı yansıtıyor.

Birçok gözlemci yazılarında Macron'un Avrupa'nın bağımsızlığı düşüncesini güçlü biçimde savunduğunu, hatta bu alanda AB içinde etkili olmaya başladığını vurguluyor.

Stratejik Araştırmalar Vakfı adlı Fransız düşünce kuruluşunun başkan yardımcısı Bruno Tertsis'e göre "ABD, Çin ve Rusya gibi dış güçler karşısında Avrupa'nın bağımsızlığını savunma konusunda Fransa, Almanya'dan daha ilerde".

Fransa'nın Rusya açılımları, AB ülkelerinin, İran ve Suriye konusunda sık sık sessizliklerini korumayı seçmeleri de ABD'de düş kırıklığı yaratıyordu

Avrupa Birliği'nin iki açmazı

Avrupa Birliği, ABD ile Çin arasında sıkışmaktan kurtulmak, bir tercih yapmak söz konusu olduğunda önemli bir açmazla karşı karşıya. ABD, Avrupa'nın en önemli güvenlik ortağı. Dahası Avrupa da ABD'nin birçok müttefiki gibi, bir gün Çin rejiminin liderliğinde şekillenmiş bir dünya düzeninde yaşamaya asla istekli değil. Ancak gerek ticaret savaşları (Trump yönetimi Avrupa arabalarına gümrük vergileri koymaya hazırlanıyor), gerek Trump'ın "Avrupa bize Çin'den daha kötü davranıyor" ifadeleri, Küresel ısınma konusundaki inkarcı tutumu, İran nükleer anlaşmasından tek taraflı olarak çekilmesi Avrupa'nın, ABD'ye olan güvenini sarsmış.

Diğer taraftan Çin, Avrupa Birliği için vaz geçilemez bir dış ticaret ortağı, yatırım alanı, tedarik zinciri platformu ve yabancı sermaye kaynağı. Dahası Avrupa'nın 5G telekomünikasyon sistemine gereksinimi var.

Ancak ABD, Avrupa'nın 5G sistemini Huawei'den almasını engellemeye çalışırken, Münih Konferansında da görüldüğü gibi "peki o zaman siz ne öneriyorsunuz" sorusuna verecek anlamlı bir cevabı yok.

Avrupa Birliği'nin bir diğer açmazı da liderlik sorununa ilişkin. Birliğin yönünü belirleyen geleneksel Fransa-Almanya eksenini, iki nedenle etkisini kaybetme riskiyle yüz yüze.

Birincisi, Almanya'da Merkel dönemi kapanıyor. Ancak Merkel'in yerini alabilecek çapta bir isim henüz ortada yok. Aksine Almanya'da Der Spiegel'in kaygıyla aktardığı gibi merkez partileri hızla zayıflıyor. Çünkü, Macron'un deyişiyle, "Fransız-Alman eğilimi artık orta sınıflar için bir gelecek perspektifi sunamıyor. (...) Avrupa, giderek geleceğe inanmayan bir kıtaya dönüşüyor".

İkincisi her iki ülkede de siyasi merkez parçalanır ve zayıflarken, farklı bir Avrupa Birliği anlayışına sahip aşırı sağ akımlar, tam da orta sınıfların bu perspektif yokluğu ve geleceğe ilişkin kaygıları ve korkularının üzerinde AB çapında güçlenmeye devam ediyor.

Özetle Münih Konferansı yalnızca ABD-Avrupa ittifakının kırılganlığını, Avrupa içindeki sorunları, yükselen güçler karşısında ortak davranma kapasitesinin yokluğunu "Batısızlık" durumunu ortaya koymakla kalmadı, Çin'in dünya ekonomisi siyaseti ve güvenlik sistemi içinde ağırlığını giderek arttığını bir kez daha ortaya koydu.

Almanya'da terör estiren aşırı sağcı yapılar

Almanya'nın Hanau kentinde 19 Şubat gecesi iki kafeye düzenlenen ve aralarında 4 Türk'ün de bulunduğu 9 kişinin hayatını kaybettiği ırkçı terör saldırısı, Almanya'da çok sayıdaki aşırı sağ oluşumları ve terör yapılanmalarını tekrar gündeme getirdi

Ülkede istihbarat tarafından yaklaşık **13 bini şiddet yanlısı olmak üzere, 24 binden fazla kişi aşırı sağcı** olarak görülüyor

Aşırı sağcı yapılar, mültecilere, göçmenlere, yabancılara, siyasetçilere yönelik **bombalı saldırılar, mala zarar verme ve öldürme** dahil bir çok sayıda suç işliyor

KAPATILAN AŞIRI SAĞCI ÖRGÜT VE KURULUŞLAR

- Combat 18
- Beyaz Kurtlar Terör Ekibi (Weisse Wölfe Terrorcrew- WWT)
- Altermedia Deutschland
- HNG
- Vatan Sadığı Alman Gençliği
- Collegium Humanum
- Blood & Honour Division
- Freiheitliche Deutsche Arbeiterpartei
- Wiking-Jugend-WJ
- Nationale Offensive
- Deutsche Alternative
- Nationalistische Front

OLUŞUMLAR

- PEGIDA
- Kimlikçiler Hareketi

ÖRGÜTLER

- Oldschool Society
- Freie Kameradschaft Dresden
- Nauener Gruppe
- Gruppe Nordadler
- Kamaraschaft Aryans
- Devrim Chemnitz
- Gruppe Freital
- NSU 2.0
- Reichsbürger
- Kuzey Kartal

PARTİLER

- Almanya için Alternatif Partisi (AfD)
- Almanya Nasyonal Demokrat Parti (NPD)
- Die Rechte
- Pro NRW
- Der 3. Weg

22.02.2020

<https://www.aa.com.tr/tr/info/infografik/17455>

Küresel ticarete 5 trilyon dolarlık koronavirüs tedirginliği

Çin ekonomisinde yeni tip koronavirüs (Kovid-19) nedeniyle yaşanan olumsuz gelişmeler, turizm, elektronik, otomotiv, tekstil ve imalat sektörleri başta olmak üzere birçok alanda küresel ekonomiyi tehdit ediyor

ÜRETİM BÜYÜK ÖLÇÜDE DURDU

Ülkede **fabrikalarda üretim durma noktasına** getirdi

Birçok ülke, küresel ticaretin ana kalemelerini oluşturan 50 fasılda **ihracat lideri olan Çin'e alternatif arayışına** girdi

Çin'deki **parça tedarikçilerinin uzun süre kapalı kalması durumunda** dünyanın dört bir yanındaki otomobil fabrikalarının da üretimini durduracağından endişe duyuluyor

TURİZM ALTERNATİF ROTALARA KAYIYOR

Salgın nedeniyle turizm şirketlerine Asya ülkeleri için yapılan **rezervasyonlar iptal** ediliyor

Rezervasyonlar, **Maldivler, Güney Afrika ve Avustralya gibi alternatif** destinasyonlara kaydırılıyor

PETROL PİYASASI DA ETKİLENİYOR

Kovid-19 salgını nedeniyle küresel petrol talebinin azalacağı ve dünyanın en büyük petrol ithalatçısı **Çin'in ham petrol işleme hacminin daralacağı** öngörülüyor

ULUSLARARASI ORGANİZASYONLAR ERTELENİYOR

Nisanda düzenlenmesi planlanan **Formula 1 Çin Grand Prix'si ile Pekin Uluslararası Otomotiv Fuarı** ertelendi

ÇİN'E UÇUŞLAR ASKIYA ALINIYOR

Çin'den **planlanan uçuşların üçte birinden fazlasının iptal edildiği** tahmin ediliyor

Küresel havayolu gelirlerinin 2020'nin ilk çeyreğinde **4-5 milyar dolar** düşmesi bekleniyor

ÇİN'DEKİ ULUSLARARASI ŞİRKETLER DE ZARAR GÖRÜYOR

KFC, Pizza Hut, Starbucks ve McDonalds gibi zincirler **yüzlerce restoranı kapatmak zorunda** kaldı

Hilton, Çin'de yaklaşık **150 otele** **33 bin odasının kapalı** olduğunu, Nike da Çin'deki mağazalarının **yaklaşık yarısını kapattığını** açıkladı

Çin'in mal ve hizmet ticaretinde **5,3 TRİLYON DOLAR** hacmi bulunuyor

Çin 13,6 trilyon dolarlık GSYH ile dünyanın **2. EN BÜYÜK EKONOMİSİ**

Dünyada en çok ihracat yapan **1.**, ithalat yapan **2. ÜLKE**

21.02.2020

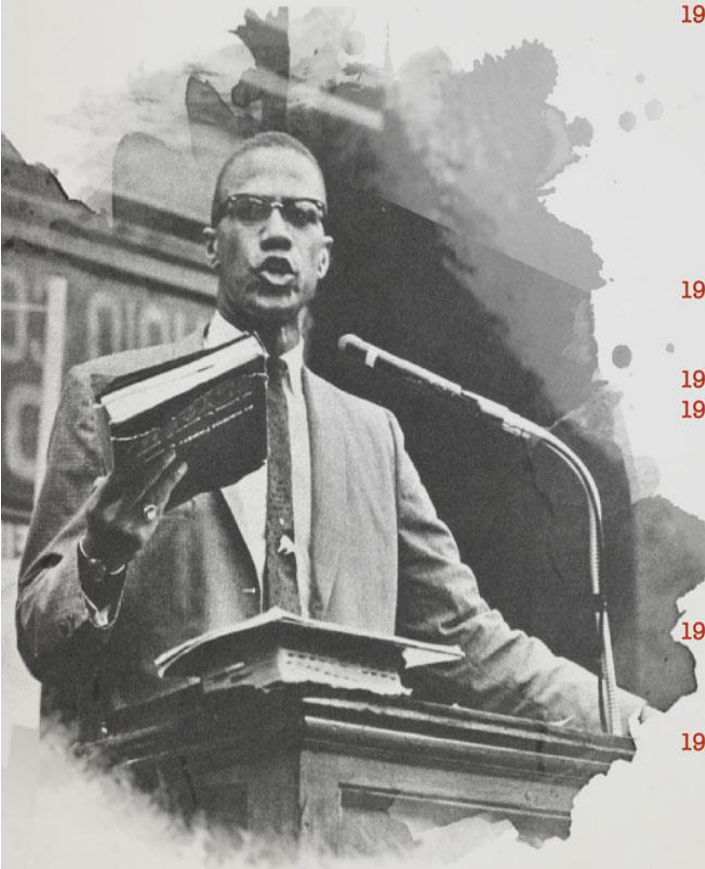
AA
ANADOLU AJANSI
İCCT
2020

<https://www.aa.com.tr/tr/info/infografik/17448>

IRKÇILIKLA MÜCADELEDE
TARİHE DAMGA VURAN İSİM

MALCOLM X

Malcolm X, özgürlük, eşitlik ve adalet için verdiği mücadele ile sadece Amerika'da değil, dünyada da simge isimlerden biri haline geldi

MALCOLM X'İN HEM ZORLUKLAR VE MÜCADELEYLE DOLU HAYATI HEM DE DÜŞÜNCELERİ **HAYATTAYKEN OLDUĞU GİBİ, ÖLDÜKTEN SONRA DA** İNSANLARA İLHAM KAYNAĞI OLMAYA DEVAM ETTİ

1925 ■ Asıl adı Malcolm Little olan Malcolm X, 19 Mayıs'ta Nebraska'da dünyaya geldi

1931 ■ Rahip olan babası Earl Little, suikast sonucu öldürüldü ve annesi akli dengesini yitirdiği için hastaneye yatırıldı. Malcolm ve 7 kardeşi koruyucu ailelere verildi

1946 ■ New York'un Harlem mahallesine yerleşen ve çeşitli olaylara karışan Malcolm, hırsızlık suçlamasıyla 10 yıl hapse mahkum edildi

Hapishanedeyken "Nation of Islam" (İslam Milleti) hareketinin görüşlerini benimsedi ve İslamiyeti seçti

1952 ■ Malcolm X özgürlüğüne kavuştu ve Nation of Islam'ın en önemli sesi oldu

Beyaz ırkçılığa karşı eşitlik ve adalet arayışına hiçbir taviz vermeden mücadeleyi vaaz eden Malcolm X, FBI'nın kırmızı listesine girdi ve yakın takibe alındı

Little soyadını bırakarak, davasının isimsiz bir kahramanı olduğunu simgelemesi için "X" soyadını aldı

1959 ■ Gana, Sudan, Nijerya, İran, Suriye, Mısır, Birleşik Arap Emirliklerine seyahatler düzenledi, dini ve siyasi liderlerle görüştü

1960 ■ Nation of Islam içinde en etkili ama aynı zamanda en dalgalı dönemini yaşadı

Hareketin ulusal temsilcisi, Amerika'daki en medyatik yüzüydü

Kendisine FBI ve polis baskısı artarken, hareket içinde de kışkırtıcılar ve çıkar endişeleri nedeniyle sorunlar gün yüzüne çıkmaya başladı

1964 ■ Nation of Islam'dan ayrılıp hacca gitti

El Hac Malik Şahbaz ismini kullanmaya başlayan Malcolm X'e yönelik tehditler arttı

1965 ■ Eşi Betty ve 4 kızı ile yaşadığı New York'taki evi 15 Şubat'ta bombalandı, şans eseri kimse yara almadı

21 Şubat'ta Harlem'deki Audubon Balo Salonunda bir konuşma yaptığı sırada uğradığı silahlı saldırı sonucu hayatını kaybetti

Nation of Islam üyesi üç kişinin cinayet suçundan mahkum edilmesine rağmen suikastın arkasında hayatının son döneminde Malcolm X'i sıkı takip altında tutan FBI olduğuna dair iddialar ortaya atıldı

Suriye'de Beşşar Esed rejimi ve destekçilerinin saldırıları nedeniyle İdlîb'in güney kırsalından, Marratünnuman ve Serakib bölgelerinden kaçan siviller, Suriye-Türkiye sınır hattında sığındıkları Harem bölgesinde hayata tutunmaya çalışıyor. (Muhammed Said - Anadolu Ajansı)

İstanbul bu hafta birbirinden renkli etkinliklere sahne olacak

İstanbullu sanatseverler, haftayı birbirinden renkli kültür sanat etkinlikleriyle geçirebilecek

ŞEHİR TİYATROLARI

"HASTALIK HASTASI"

— 26 - 29 Şubat
HARBIYE MUHSİN ERTUĞRUL SAHNESİ

"NORA- BİR BEBEK EVİ"

— 26 - 29 Şubat
FATİH REŞAT NURİ GÜNTEKİN SAHNESİ

"İKİ EFENDİNİN UŞAĞI"

— 26 - 29 Şubat
KAĞITHANE SADABAD SAHNESİ

"MASKELİLER"

— 26 - 29 Şubat
KADIKÖY HALDUN TANER SAHNESİ

"HAYAL-İ TEMSİL"

— 26 - 29 Şubat
ÜSKÜDAR MUSAHİPZADE CELAL SAHNESİ

"12. GECE"

— 26 - 29 Şubat
ÜMRANİYE SAHNESİ

"AY IŞIĞINDA ŞAMATA"

— 26 - 29 Şubat
GAZİOSMANPAŞA SAHNESİ

"GEÇ KALANLAR"

— 26 - 29 Şubat
ÜSKÜDAR KEREM YILMAZER SAHNESİ

"HİSSE-İ ŞAYIA"

— 27 - 29 Şubat
SULTANGAZİ HOCA AHMET YESEVİ SAHNESİ

"KARAGÖZ ÇİFTLİK BEKÇİSİ"

— 27 - 28 Şubat
KAĞITHANE KÜÇÜK KEMAL ÇOCUK
TİYATRO SAHNESİ

SERĞİ, PANEL VE FESTİVALLER

ŞİİRLE GELENLER - "ŞAİRİN PORTRESİ: TURGUT UYAR"

KONUŞMACI: ALİ AYÇİL
— 25 Şubat
ZEYTİNBURNU KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

"NATİONAL GEOGRAPHIC PHOTO ARK" SERĞİSİ

— 25 Şubat
SİRAEVLER NO:55 AKARETLER

"ÖRAV SOHBETLERİ"

KONUK: KARİKATÜRİST VE HEYKELTİRAŞ
ERDİL YAŞAROĞLU
— 26 Şubat
ÖĞRETMEN AKADEMİSİ VAKFI

MÜFİT İŞLER - "ARIZA" SERĞİSİ

— 26 Şubat
F SANAT GALERİSİ

NEVHİZ - "VARLIĞIMIN GARİP ŞARKISI" SERĞİSİ

— 27 Şubat
İŞ SANAT KİBELE SANAT GALERİSİ

"EDEBİYAT NE SÖYLER?"

MODERATÖR: CEMAL ŞAKAR,
KONUŞMACI: ZEYNEP GEMUHLUOĞLU
— 28 Şubat
ZEYTİNBURNU KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

"GÜNDEM DIŞI KONUŞMALAR"

KONUK: İBRAHİM TENKEKİ
— 29 Şubat
BEYKOZ BELEDİYESİ

İSTANBUL DEVLET TİYATROSU

"HANİMEFENDİNİN ZİYARETİ"

— 25 Şubat - 1 Mart
MECİDİYEKÖY BÜYÜK SAHNE

"KENDİ GÖK KUBBEMİZ"

— 25 Şubat - 1 Mart
ÜSKÜDAR STÜDYO SAHNESİ

"İYİ ŞANSLAR"

— 25 Şubat - 1 Mart
MECİDİYEKÖY STÜDYO SAHNE

"BİR PERİ MASALI RADYUM KIZLARI"

— 25 - 29 Şubat
ÜSKÜDAR TEKEL SAHNESİ

"MERAKLISI İÇİN ÖYLE BİR HİKAYE"

— 27 - 29 Şubat
GARİBALDİ SALON 2

"HIRÇIN KIZ"

— 27 - 29 Şubat
KÜÇÜKÇEKMESE CKSM

"İKİNCİ NÖBETÇİNİN SIKINTILARI"

— 1 Mart
GARİBALDİ SALON 2

"GİYDİRİCİ"

— 28 - 29 Şubat
ZEYTİNBURNU SAHNESİ

SAHNE SANATLARI VE KONSERLER

MONTY ALEXANDER

— 24 Şubat
CEMAL REŞİT REY

LEIPZIG YAYLI TRIO

— 24 Şubat
KADIKÖY SÜREYYA OPERASI

"EYPIO"

— 24 Şubat
BAĞLARBAŞI KONGRE VE KÜLTÜR MERKEZİ

"MUHABBETLİ KONSERLER"

PIYANİST GÜLSİN ONAY - PROF. DR. İLBER
ORTAYLI
— 25 Şubat
ZORLU PSM

"CUMHURBAŞKANLIĞI KLASİK TÜRK MÜZİĞİ KOROSU"

— 27 Şubat
ZEYTİNBURNU KÜLTÜR SANAT MERKEZİ

İSTANBUL DEVLET SENFONİ ORKESTRASI

— 28 Şubat
CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

DİVA MONİCA MOLINA

— 28 Şubat
CEMAL REŞİT REY

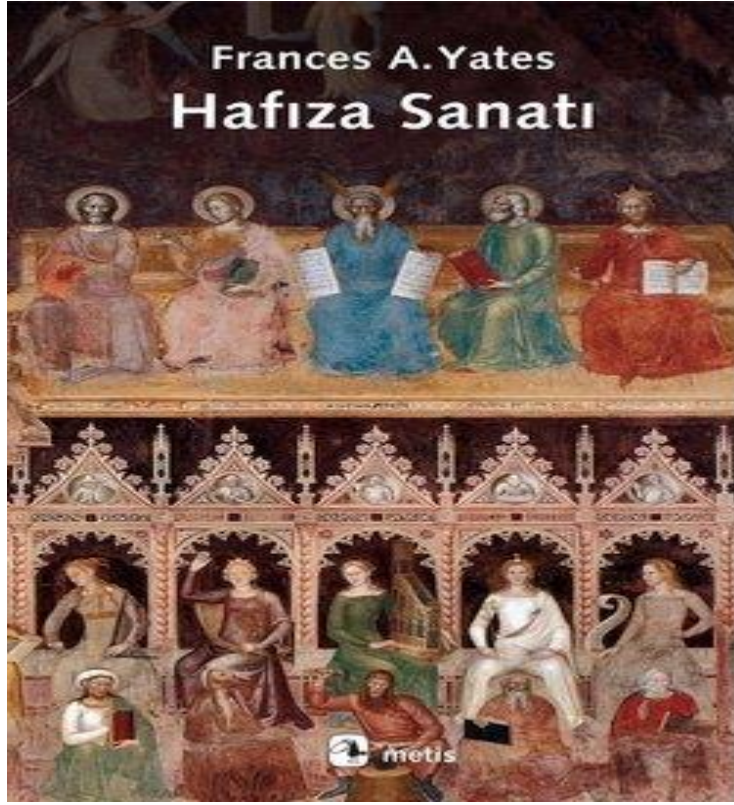
"CANDAN ERÇETİN"

— 28 Şubat
ZORLU PSM

GAROU

— 29 Şubat
VOLKSWAGEN ARENA

Kitap Önerisi

İnterneti, arama motorlarını, dijital kitabı, hatta basılı kitapları unutun. Antik zamanlara kadar geri gidip bunların hiçbirinin olmadığı bir dünya hayal edin. İşte o dünyada insan hafızası bir sanat, bir teknik olarak algılanıyordu; kuvvetli ve eğitilmiş bir hafıza insan faaliyetleri için yaşamsal öneme sahipti. Antik Yunan’da icat edilen hafıza sanatı önce Roma’ya aktarıldı, oradan Avrupa geleneğine yerleşti. Bu sanat yer ve imgeleri hafızaya naksetme yoluyla ezberlemeyi amaçlıyordu; bilginin –özellikle de dinsel dogmanın– aktarılmasında, ezberletilmesinde, yaygınlaştırılmasında ve hatırlatılmasında eşsiz bir yere sahipti. İnsan zihninde yerlerin ve imgelerin düzenlenişi, hemen her zaman insan ruhunun bütünlüğünü doğrudan etkiliyordu.

Yates’in, hafıza sanatının Antik Yunan, Ortaçağ ve Rönesans boyunca geçirdiği dönüşümü inceleyen bu klasikleşmiş kitabının estetik, psikoloji, tarih felsefesi, bilim ve edebiyat alanlarına paha biçilmez katkıları oldu. Bu kitap karşısında akla şu soru gelebilir: Bir akademisyen, bir yazar nasıl bu kadar derin sulara dalabilir? Yates, bu tarihsel anlatıya hayat veren tutkusunu vaktiyle şöyle dile getirmiş: “Rönesans’ın büyüye dayalı veya batını hafıza sistemleri benim için büyük bir soru işaretiydi. Sonunda, ardındaki itkinin Rönesans Hermetizm geleneği olduğunun farkına vardım... geçmişin bu geleneklerini ne kadar anlaşılır hale getirmeye çalışsam da, onlarla aramda her zaman asla ele geçiremediğim bir mesafe kalıyordu. Ama peşi sıra gitmeye devam ettim.”